

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 03 0 U 022500 23 Uvp
Sarajevo, 06.10.2023. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Bajrović Aide, kao predsjednika vijeća, Babić Stanković Aleksandre i Krkeljaš Milorada, kao članova vijeća, te Hodžić Merhunise kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja M.E. iz S., ulica ..., zastupanog po punomoćniku Škahić Jasminu, advokatu iz Srebrenika, protiv akta broj: UP2-15/1-37-000092-AN/22 od 28.03.2022. godine, tuženog Ministarstvo za boračka pitanja Tuzlanskog kantona Tuzla, u upravnoj stvari priznavanja prava na novčanu egzistencijalnu naknadu, odlučujući o zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenom od strane tužitelja protiv dopunske presude Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 022500 22 U od 01.12.2022. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 06.10.2023. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Dopunskom presudom Kantonalnog suda u Tuzli, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, odbijen je tužiteljev zahtjev za naknadu opredijeljenih troškova postupka u iznosu od =240,00 KM.

Protiv navedene dopunske presude prvostepenog suda tužitelj je, po punomoćniku, podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke navodeći da je ranije donesenom presudom istog suda od 28.09.2022. godine u upravnom sporu koji je prethodio donošenju pobijane dopunske presude njegova tužba uvažena, poništeno osporeno rješenje tuženog od 28.03.2022. godine, kao i prvostepeno rješenje od 22.03.2022. godine (kako je navedeno u zahtjevu, iako se radi o rješenju prvostepenog organa od 22.02.2022. godine) i predmet vraćen prvostepenom organu na ponovno rješavanje, zbog čega smatra da mu na osnovu odredbu člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku pripadaju troškovi postupka, jer je u cjelosti uspio sa tužbenim zahtjevom, zbog čega je konačno predložio da se zahtjev za vanredno preispitivanje uvaži, dopunska presuda preinači i da mu se dosude troškove postupka

ili da se dopunska presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno rješavanje.

Tuženi je u odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke predložio da se isti odbije kao neosnovan.

Ovaj Sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povreda propisa iz člana 41. tog Zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga :

Prema podacima iz spisa predmeta proizilazi da je ranijom presudom prvostepenog suda, broj: 03 0 U 022500 22 U od 28.09.2022. godine, uvažena tužiteljeva tužba, poništeno osporeno rješenje tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kao i prvostepeno rješenje Službe za boračko-invalidsku zaštitu i društvene djelatnosti Grada Srebrenik, broj: 09-37-4802/21, od 22.02.2022. godine i predmet vraćen prvostepenom organu na ponovno rješavanje. Nakon toga, tužitelj je podneskom primljenim u zgradi suda dana 01.11.2022. godine podnio prvostepenom sudu prijedlog za dopunu navedene presude, u skladu sa članom 192. Zakona o parničnom postupku, u vezi sa odredbom člana 55. Zakona o upravnim sporovima iz razloga što je u tužbi predložio da sud obaveže tuženog da mu naknadi troškove upravnog spora (koji se sastoje od naknade za sastav tužbe u iznosu od =240,00 KM) o kojima je sud propustio da odluči. Nakon uvida u spis, prvostepeni sud je cijenio da prilikom donošenja presude od 28.09.2022. godine nije odlučeno o zahtjevu tužitelja za priznavanje prava na novčanu egzistencijalnu naknadu, pa je riješio kao u izreci pobijane dopunske presude (tužiteljev zahtjev odbio), pozivajući se na odgovarajuće odredbe Zakona o parničnom postupku, u vezi sa odredbom člana 55. Zakona o upravnim sporovima.

Po ocjeni ovog Suda zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesen od strane tužitelja, po punomoćniku, protiv dopunske presude prvostepenog suda je neosnovan.

Naime, presuda prvostepenog suda, broj: 03 0 U 022500 22 U od 28.09.2022. godine, čija je dopuna tražena u pogledu odluke o troškovima postupka, postala je pravomoćna samo u formalno-pravnom smislu, dok tom presudom, kako je to pravilno cijenio prvostepeni sud, nije meritorno riješena upravna stvar (priznavanja prava na novčanu egzistencijalnu naknadu), nego je tužiteljeva tužba uvažena, poništeno osporeno rješenje tuženog, kao i rješenje prvostepenog organa i predmet vraćen prvostepenom organu na ponovno rješavanje, tako da nije nastupila i materijalna pravomoćnost pobijane presude.

Kako Zakon o upravnim sporovima ne sadrži odredbe kojima se propisuje naknada troškova upravnog spora, to se u ovoj stvari, u smislu člana 55. navedenog zakona, shodno primjenjuju odgovarajuće odredbe zakona kojim je uređen parnični postupak. Odredbom člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15) propisano je da je stranka koja u cjelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci nadoknaditi troškove, dok je odredbom člana 397. stav 3. tog zakona propisano da kada se ukine

odluka protiv koje je podnesen pravni lijek i predmet vrati na ponovno suđenje, ostavit će da se o troškovima postupka u povodu pravnog lijeka odluči u konačnoj odluci.

Prema citiranim zakonskim odredbama pravilno je postupio prvostepeni sud kada je dopunskom presudom tužiteljev zahtjev za naknadu troškova upravnog spora odbio shodnom primjenom citiranog člana 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku.

Naime, odredba člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku jasno reguliše da se troškovi dosuđuju prema načelu uspjeha u parnici, odnosno da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci i naknaditi troškove. Međutim, kako su upravni postupak, a i upravni spor, specifični u odnosu na parnični postupak, to je zakonodavac u članu 55. Zakona o upravnim sporovima i propisao shodnu, a nikako direktnu primjenu odredbi Zakona o parničnom postupku na slučajeve koji tim zakonom nisu regulisani, pa tako i na naknadu troškova postupka. Budući je odlučivanje u upravnom sporu, na određeni način, nastavak upravnog postupka i kako se u istom ispituje zakonitost upravnog akta donesenog u upravnom postupku, to se u slučaju kada se u upravnom sporu udovoljava tužbi i poništava rješenje tuženog i nadležnog prvostepenog organa i predmet vraća prvostepenom organu na ponovni upravni postupak, radi o slučaju koji je adekvatniji onom propisanom članom 397. stav 3, nego onom predviđenom odredbom člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku, a na čiju primjenu se poziva tužitelj u podnesenom zahtjevu. Ovo iz razloga što će u situaciji kada se u parničnom postupku udovoljava tužbi ili se ista u cijelosti odbija, doći do primjene odredbe člana 386. stav 1. citiranog Zakona, jer je u tom slučaju parnični postupak okončan, istina nepravomoćno i ako na istu odluku ne bude izjavljena žalba, tada ta odluka postaje pravomoćna i izvršna. Međutim, u upravnom sporu je situacija drugačija, jer nadležni organi (nakon uvažavanja tužbe i poništavanja upravnog akta) moraju postupiti po odluci suda (obaveznost presude - članovi 57, 58. i 59. Zakona o upravnim sporovima), pa je u konkretnoj stvari upravo shodna primjena člana 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku i adekvatnija za primjenu u pogledu odluke o troškovima postupka.

Nadalje, naknada troškova spora i prema opštim načelima Zakona o parničnom postupku podrazumijeva da se konačnom odlukom regulišu svi troškovi spora obzirom na uspjeh u cjelokupnom sporu, a nikako prema uspjehu u samo nekoj od faza u postupku, sa jedne strane, a sa druge strane bilo bi i protivno zakonu presuđivati troškove spora po pojedinim fazama postupka. Kako se u upravnom postupku i u upravnom sporu odlučuje o jednoj istoj upravnoj stvari, to se i o troškovima sudskog postupka može odlučivati samo nakon rješavanja te upravne stvari, a ne po pojedinima fazama u postupku odlučivanja. Ovdje posebno treba naglasiti da u slučaju udovoljavanja zahtjevu stranke u upravnom postupku, nadležni organi moraju odlučiti o troškovima upravnog postupka i to prema odredbama Zakona o upravnom postupku, dok u slučaju da su postojali i (kako prethodni tako i naknadni) sudski troškovi, tada stranka ima mogućnost da se obrati sudu sa zahtjevom za donošenje dopunskog rješenja, jer je upravna stvar u cijelosti okončana i u formalnom, a i u materijalno-pravnom smislu, dok o troškovima sudskog postupka nije donesena konačna odluka. Takav zahtjev se, u slučaju kada je stranka uspjela u upravnom postupku, može postaviti onom sudu koji je rješavao u nekoj od faza sudskoga postupka, zbog čega se i svi prigovori tužitelja u tom pogledu ukazuju neosnovanim.

Imajući u vidu naprijed izneseno ovaj Sud je, primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke odbio.

Zapisničar
Hodžić Merhunisa, s.r.

Predsjednik vijeća
Bajrović Aida, s.r.